

Τῆς 5ῆς Ἰανουαρίου
 Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 Ἐν τῷ ἑσπερινῷ μετὰ τὴν Ὠρην.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΗΣΣΟΝ

Ἦχος π̣ δ̣ νη

1.	Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
2.	Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.	Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.	Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
5.	Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.	Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
7.	Κ υ ρι ε ε ε λε η σον

8. **Κ** υ ρι ε ε ε λε η σον |
δ
λ

9. **Κ** υ ρι ε ε λε ε η σον |
ν
δ

10. **Κ** υ ρι ε ε λε η σον |
δ
λ

11. **Κ** υ ρι ε ε λε ε η σον |
ν
δ

Σ οι Κυ ρι ε ^νδ **Α** μην ν
δ

ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Κυ υ υ ρι ε ε κε κρα α ζα προ ος

σε ει σα α ακου σο ο ο ο ον μου ει ει

σα κου ου ου ου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε κε ε κρα α ζα α

α προ ος σε ει σα α α ακου ου σο

ο ον μου προ ο ο σχες τη φω νη η η η

τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα

κου σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ε

Δ

Κ α τ ευ θ υ ν θ η η η τ ω ω η η π ρ ο σ ευ
 χ η η η η η η μ ο υ ω σ θ υ μ ι ι α α α
 α μ α α ε ε ε ν ω ω ω π ι ι ο ο ο ν
 σ ο υ ε ε ε π α α ρ σ ι ι σ τ ω ν χ ε ι ρ ω ω
 ω ω ν μ ο υ θ υ σ ι ι α ε ε σ π ε ρ ι ι ν η
 ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ ρ ι ε

*Σπυχηρά Ἰδιόμελα
 Κων/νου Πρίγγου*

Ε αν α βι μι ας πα ρ α τη ρ η σ εις Κ υ
 ρ ι ε Κ υ ρ ι ε τ ις υ π ο σ τη σ ε τ αι ο τι
 πα ρ α σοι ο ι λα σ μ ο ο ος ε σ τ ι ν
Τ ο ν φ ω τ ι σ μ ο ο ο ν η η η μ ω ν τ ο ν

— | — — — — | — — — — + — — — — — — — — — —
 φω τι σαν τα πα αν τα α α αν θρω ω

—
 ω πον ι δων ο Προδρο ο μος βα πτι

—
 σθη η ναι πα α α α ρα γε νο ο ο με ε

—
 ε νον χαι ρει τη ψυ υ χη η και τρε ε ε

—
 μει τη η χει ει ρι ι δει κνυ σιν Αυ τον και λε γει

—
 ει ει τοις λα οις ι δε ο λυ τρου με νος τον

—
 Ι σρα ηλ ο ε λευ θε ρων η μας ε εκ της

—
 φθο ρας ω α να μα αρ τη η η η η η η

—
 τε Χρι στε ο Θε ο ος η μω ων δο

—
 ο ο ζα α α Σοι

—
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

—
 να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λογον σου ηλπισεν η ψυχη

μου επι τον Κυ υ υ ρι ι ι ον

Tον φωτισμο ο ον η η η μων τον

φωτισαν τα παντα α α αν θρωω

ωπον ι δων ο Προδρομος βαπτι

σθη η ναι πα α α α ρα γε νο ο ο με ε

ε νον χαιρει τη ψυχη η και τρε ε ε

μει τη η χει ει ρι ι δει κνυσιν Αυ τον και λεγει

ει ει τοις λαοις ι δε ο λυτρου μενος τον

Ισρα ηλ ο ε λευ θερων η μας ε εκ της

φθορας ω αναμα αρτη η η η η η

τε Χριστε ο Θε ο ος η μωων δο

ο ο ζα α α Σοι

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα των

Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Τ ου λυ τρω του η η μων υ πο δου ου

λου βα πτι ι ι ζο με ε νου ου ου και τη

του Πνευ μα τος πα ρου σι ι α μα α αρ τυ

υ υ ρου ου με νου ε φρι ζαν ο ο ρω ω ω

σαι Αγ γε ε ε λων στρα α τι ι αι αι φω

νη δε ου ρα νο θεν η νε χθη η η εκ Πα τρος

ου τος ον ο Προδρομος χει ρο θε τει Υι

ος μου υ πα αρχι ο α γα πη τος

εν ω ηυ δο ο ο κη η η η η η σα Χρι

στε ο Θε ο ος η μω ων δο ο ο ζα α

α σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος

λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ πα σων

των α νο μι ω ω ων α α αυ του

Τ ου λυ τρω του η η μων υ πο δου ου λου

βα πτι ι ι ζο με ε νου ου ου και τη του

Πνευ μα τος πα ρου σι ι α μα α αρ τυ υ υ

ρου ου με νου ε φρι ζαν ο ο ρω ω ω σαι αγ

γε ε ε λων στρα α τι ι αι αι φω νη δε

ου ρα νο θεν η νε χθη η η εκ Πα τρος ου

τος ον ο Προδρομος χειρο θει Υι ος

μου υ πα αρχι ο α γα πη τος εν

ω ηυ δο ο ο κη η η η η η σα Χρι

στε ο Θε ο ος η μω ων δο ο ο

ζα α α σοι

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Τα Ι ορ δα νει α ρει θρα σε την πη γη

η η η ην ε δε ε ε ζα α α το

και ο Πα ρα κλη τος εν ει ει δει πε ρι

στε ρα ας κα τη ηρ χε το κλι νει κο ρυ υ

φη ην ο κλι ι ι νας ου ου ρα α νου ους κρα

ζει και βο α πη λος τω ω πλα στουρ γω τι μοι ε

πι τατ τεις τα υ περ ε με ε γω χρει αν

ε χω του σου ου ου βα α πτι σμου ω α

να μα α αρ τη η η η η η τε Χρι στε

ο Θε ο ος η μω ων δο ο ο ζα α

α σοι

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι

ου με ε νει εις τον αι ω να

ω σαι βου λο με νος τον πλα νη θεν τα

α α αν θρω ω ω πον ουκ α πη ζι ω

σας ⁺ δου ου λου μορ φη ην εν δυ υ υ
 σα α α σθαι ε πρε πε γα αρ σοι τω δε
 σπο ο τη η και Θε ω α να δε ζα σθαι ⁺
 τα η μω ω ων υ πε ερ η η μω ων Συ γαρ βα
 πτι σθεις σαρ κι λυ τρω τα της α φε σε ε ως
 η ζι ι ω σα ας η μας δι ο βο ω
 ω ω με ε ε ε ε εν σοι ευ ερ γε
 τα Χρι στε ο Θε ο ος η μω ων δο ο
 ο ζα α α σοι

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ

Κων/νου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω

+ και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι Δ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω νων α α μην Δ

Υπε εκλι ι νας κα α ρα α αν

τω ω ω Προδρο ο μω συν ε ε θλα α

σα ας κα α ρα α ας τω ω ων δρα α κο

ο ον των ε πε στης εν τοι οισ ρει ει ει

θροις ε φω ω τι ι σας τα συ υ υμ πα α

αν τα του δο ζα α ζειν σε ε Σω τη η

η η η η η η η η η η η η ρ τον

φω τι σμον τω ων ψυ υ χω ω ων η η η

ω ω ω ων Δ

Εἴσοδος - Φῶς ἰλαρόν

Φῶς ἰλαρόν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσῖαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἀναγνώσματα

Α' Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 1, 1-13)

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκευάστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλὸν καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡ μ έ ρ α ν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν Ν ύ κ τ α· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα Ο ὑ ρ α ν ὀ ν, καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρὰ· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καὶ ὤφθη ἡ ξηρὰ. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν Γ ἦ ν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν Θ α λ ά σ σ α ς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίότητα

κ
ᾗ
ι να φω τι σης τους εν σκο τει κα θη
με ε νους φι λα αν θρω πε δο ζα Σοι κ
ᾗ

Στίχ. γ' Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

κ
ᾗ
ι να φω τι σης τους εν σκο τει κα θη
με ε νους φι λα αν θρω πε δο ζα Σοι κ
ᾗ

Στίχ. δ' Εὐλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

κ
ᾗ
ι να φω τι σης τους εν σκο τει κα θη
με ε νους φι λα αν θρω πε δο ζα Σοι κ
ᾗ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ε πε φα νης εν τω κο ο σμω ο τον κο ο
σμον φω τι σας ι να φω τι σης τους εν σκο
τει κα θη με ε νους φι λα αν θρω πε δο ζα χ

Σοι οἱ οἱ οἱ

κ
ῥ

Ε'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 2, 6-14)

Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ. Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε, καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. Καὶ πενήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἕστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφότεροι δὲ ἕστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ζηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ. Αἴτησαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ δισσωῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας. Ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. πλήν, ἐάν, ἴδης με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοὶ οὕτως, ἐὰν δὲ μὴ ἴδης, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀνάμεσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ, ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισαιέ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα. Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι, καὶ ἐκράτησεν Ἐλισαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ Ἐλισαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιέ, καὶ ἕστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔλαβεν Ἐλισαιέ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη, καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀπφῶ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισαιέ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ζηρᾶς.

Τροπάριον β' στάσεως

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣ χ̣

Α μαρ τω λοις και αι τε λω νας δι α πληη
 θους ε λε ους σου ε πε φα α α νης Σω τηρ η
 μων που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψει ει
 μη τοις εν σκο τι κα θη με νοις δο ξα α Σοι
 οι

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

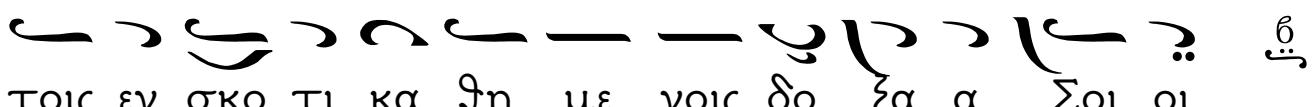
που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψει ει μη
 τοις εν σκο τι κα θη με νοις δο ξα α Σοι οι

Στίχ. β' Ἐπήραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπήραν οἱ ποταμοί
 φωνὰς αὐτῶν.

που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψει ει μη
 τοις εν σκο τι κα θη με νοις δο ξα α Σοι οι

Στίχ. γ' Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης,
θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

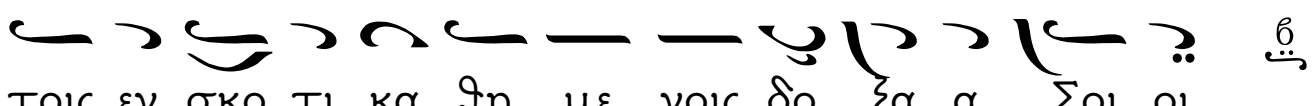

 που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψει ει μη

 τοις εν σκο τι κα θη με νοις δο ζα α Σοι οι

Στίχ. δ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς
μακροτητα ἡμερῶν.

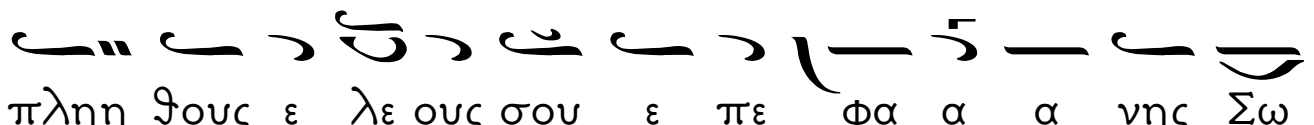

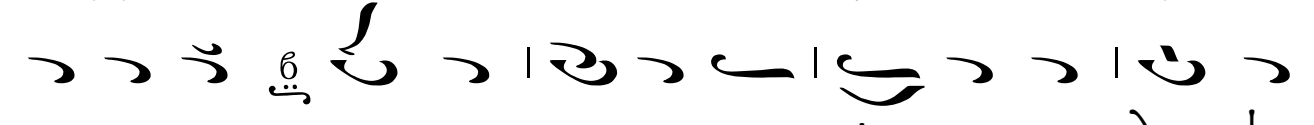
 που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψει ει μη

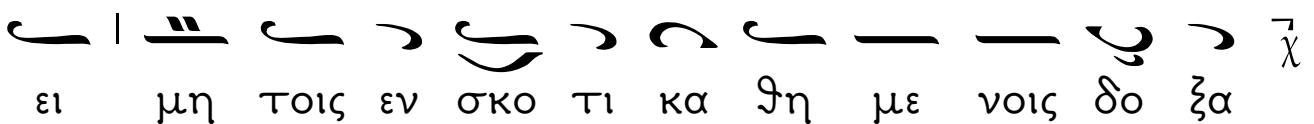
 τοις εν σκο τι κα θη με νοις δο ζα α Σοι οι

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ μαρ τω λοις και αι τε λω νας δι α

 πληη θους ε λε ους σου ε πε φα α α νης Σω

 τηρ η μων που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψει

 ει μη τοις εν σκο τι κα θη με νοις δο ζα

 Σοι οι οι οι

ΣΤ'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ, 5, 9-14)

Παρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιέ ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων· Πορευθεῖς, λούσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου, οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφά, ποταμοὶ Δαμασκού, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεῖς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σέ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λούσαι καὶ καθαρίσθητι; Καὶ κατέβη Νεεμάν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων συμπλήρωσιν, γίνεται Συναπτή, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλεται τὸ Τρισάγιον.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

ος Ι ι σχυ υ ρο ο ο ος Α α γι

ι ι ος Α θα α να α α α τος ε

λε ε ε η σο ο ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Α α γι ος Ι σχυ

ρο ο ο ο ος Α α γι ι ι ος α

θα α να α α α τος ε λε ε ε η

σο ο ο ον η μα ας

Α ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ι ος Α θα α να α α τος
 ε λε ε ε ε η σο ο ο ον η μα ας

ΔΥΝΑΜΙΣ

ε ε ε ε ε Δυ υ να α α μισ **Α**
 γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ος Α α γι ο ο ο ο ος
 Ι σχυ ρος Α α α α α γι ος α α α
 θα α να α α τος ε ε λε ε η η σο
 ο ον η η η η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος υπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἑμαυτὸν

ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, - μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ, - ἵνα κερδήσω ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων, ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύζας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος γ'

Ἐξηρεύζατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. Ὠραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ ... εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

Καὶ καθ' ἐξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικὸν

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλούϊα.